Enderrock | Manel Vizcaino | Actualitzat el 17/01/2022 a les 17:30

Chaqueta de Chándal: ?«El que fem és queixa i diversió, i poca cosa més»

Entrevistem el trio barceloní sobre el nou disc, 'Futuro, tú antes molabas'

Chaqueta de Chándal | Eli Sanjuan

El grup **Chaqueta de Chándal**, format fa uns anys a Barcelona, va debutar l'any 2019 amb *Gimnasia menor* (Bankrobber), que s'havia de presentar en grans festivals com el Primavera Sound, l'Embassa't o el Vida durant el 2020. Tot i que la situació no ha estat com s'esperava, el grup no ha parat de fer concerts sempre que ha pogut, ha tret un parell de senzills i ha treballat en el segon disc d'estudi. Ara, aquest nou àlbum ja és una realitat. *Futuro, tú antes molabas* (Bankrobber, 2022) és un salt musical del trio a un so més pop de ritmes càlids, tot i que amb un propòsit molt diferent. Parlem amb la banda sobre com ha estat el procés artístic.

Quines diferències podem trobar a ?Futuro, tú antes molabas' respecte l'anterior disc, ?Gimnasia menor'?
És un disc més variat que l'anterior: toca més pals i balla més entre diferents intensitats. Té més melodia i menys mala baba musical. A banda, el fet de preparar les cançons des de casa i no al local d'assaig, degut a la pandèmia, també haurà influït en el nostre autocontrol quant a la durada dels temes: tot i que segueixen sent no gaire curts, no són tan llargs com a *Gimnasia Menor*.

Com heu viscut, com a projecte musical, la pandèmia?
Hem viscut tants moments diferents... Entre confinaments, obertures, més restriccions, menys restriccions, etc. La sensació bàsica crec que és la de mareig, molt mareig. Hi ha hagut fases en les quals hem tingut la sort de poder fer alguns concerts, i d'altres en què ens han caigut tots? Ara amb l'òmicron estem en una fase d'aquestes últimes, així que bàsicament ens dediquem a assajar els temes nous. Esperem que a partir del març puguem compartir-los amb la gent!

Video: https://www.youtube.com/watch?v=X7xnSoMrtcY
Aquest disc presenta força disconformitat amb la societat. Parleu de l'individualisme, les xarxes socials o el que anomeneu "la nova dictadura dels sentiments". Tot i així, ho presenteu amb cert humor.
La veritat és que les lletres són com una extensió natural del nostre tarannà: som bastant bromistes, solem estar de bon humor, i alhora la crítica i el malestar envers els engranatges de la nostra societat sempre és ben present en el nostre dia a dia. Les nostres lletres són una humil plasmació de com som com a persones, podríem ser a un bar, a casa o on sigui i parlaríem del mateix, segurament. La diferència és que a les lletres de les cançons intentem que tot això rimi.

La portada també emmarca una mica aquests conceptes de què parlàvem, amb una perspectiva obscura: podem veure l'ocell de Twitter, un dron...
Des d'abans d'estar concebent les cançons, teníem clar que volíem que Mainés E. Vizcarra ens fes la portada. Ens agrada molt el que fa, i per a nosaltres era molt important que ella ens fes propostes, així que el fet que la portada inclogués alguns continguts temàtics de les cançons va sortir d'ella. També compartíem la idea que la portada tingués un aire retrofuturista i de fanzín, en blanc i negre i amb totes aquestes premisses, i així va quedar. Ens encanta la portada, i és part imprescindible del disc i de la idea que volíem transmetre. Estem molt contentes i agraïdes, la veritat.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=ZQfAHsRCoqE
A "Firme usted aquí" comenceu posant-vos a la pell dels treballadors que busquen la confiança i seguretat dels clients per fer-los comprar el seu producte, des d'un venedor d'assegurances a un testimoni de Jehovà. Com surt la idea d'englobar aquests diferents "oficis" dins d'aquesta cançó?
Suposo que no era tant la idea d'englobar els oficis com de descriure una actitud que hem heretat d'aquest paradigma neoliberal i individualista en què vivim avui en dia. De fet, no ve ni d'això: els sofistes o els fenicis ja tenien aquesta actitud! No cal practicar cap dels oficis que se't poden acudir com a exemple en la cançó per comportar-te d'aquesta manera. Tenim inculcada una obsessió per generar confiança per tal de "vendre motos", ens és gairebé natural bellugar-nos pel món amb la hipocresia inherent a aquest fet. Els espanyols dirien allò de "por el interés te quiero Andrés".

Amb la lletra i el videoclip de "Vademécum" feu una crítica impactant davant el consum de fàrmacs i com el seu ús afavoreix el control global. Creieu que aquesta situació no és reversible en el futur que s'acosta?
Crec que és prou clar que si hi ha hagut un moment en la història recent en el qual aquesta situació sigui difícilment reversible és precisament ara! I el problema també resideix en el marc mental en què ens movem, on si critiques aquesta hegemonia que tenen les farmacèutiques se't pot titllar fàcilment d'anti-el-que-sigui, d'irresponsable, d'*outsider*, etc. No per queixar-nos de les farmacèutiques som antivacunes: no és tan senzill, però l'interès per polaritzar-nos i simplificar debats és un altre vector important avui en dia...

Video: https://www.youtube.com/watch?v=RXYwtq-9P7g
"Tutorial para villanos" tracta amb sarcasme les 'fake news', l'ús dels drons... tot i així és una energia molt ballable, recorda lletres reivindicatives de grups com Ska-P. Creieu que és una bona combinació la crítica i l'humor? Us agrada considerar que la vostra música s'equilibra en aquests dos temes?
Quina il·lusió que et recordi **Ska-P**: això m'ho guardo en una capseta de la meva memòria per

sempre més! No sé si ens agrada o no ens agrada considerar això que dius, però suposo que és una bona manera de mirar-se-la, sí, creiem que representa bastant el que fem: queixa i diversió, i poca cosa més.

A "De mayor quiero ser viejo" plantegeu l'edat adulta com un fet decadent, però que alhora voleu assolir. D'on neix aquesta idea?
No era la nostra intenció plantejar-la com un fet decadent, suposo que aquí hem fracassat [RIU]. Era més aviat un elogi, una carta d'amor a la vellesa, alhora que una reivindicació. Sembla que l'únic moment en què pots practicar el *tant-se-men-fotisme* amb el cap ben alt i manifestar amb llibertat i despreocupació les teves opinions és quan ets vell o vella, i creiem que no hauria de ser així. Alhora tot això succeeix perquè la (mal dita) tercera edat és un col·lectiu que ens estem esforçant a apartar i invisibilitzar, en discriminar, mentre que cada cop viurem més anys, i, per tant, serem vells més anys, i això ens sembla catastròfic. D'aquí la reivindicació.

Chaqueta de Chándal Foto: Eli Sanjuan

Ara que ja heu publicat aquest disc, què teniu a l'horitzó, i què espereu del vostre futur?
No esperem gaire més que poder seguir fent cançons, viure de la forma més sostenible que puguem i sobreviure a la invasió de la següent espècie alienígena que ens visiti.

On podrem veure-us en directe presentant aquest disc?
Ara estan ballant les primeres dates que teníem per tot això de la sisena onada, però podem confirmar amb prou seguretat que l'11 de març serem a Cabrils, segurament serà el primer concert del nou disc. Tot depèn de si el bolo al festival NEU!, a Salt, es fa o no, que hauria de ser aquest dissabte dia 22? Més enllà d'això, per aquí pel país serem al Pumarejo el 25 de març, al Primavera Sound al juny, farem alguna presentació més del disc a Barcelona que encara no tenim tancada, i anirem d'excursió a l'Estat Espanyol diverses vegades?